

Η ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΠΟΥ ΧΑΝΟΝΤΑΙ

ΠΑΛΗΑ ΚΑΙ ΝΕΑ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Η απλοπεισης του γάμου στην έποχη μας. Η σιδερένιες βέρες στην άρχαια Ρώμη. Τα έθιμα του Ρωμαϊκού γάμου. Τα προσωρινά άρχασινάσματα των βορεινών χωρών. Ποιά ήμερα παντρεύονται στις διάφορες χώρες, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΛΑ τα πράγματα στην έποχη μας άπλοτοι ονται σε άρχασινό βαθμό, ικανή και αυτή τα πάλη έθιμα του γάμου. Ο γάμος σημειώνεται στην Ρωσία ίσχει καταστήσει να είναι μάλιστα δήλωσις στο Δημιαρχείο. Στην Αμερική πάλι παντρεύεται κανείς με τον πιο εύκολο τρόπο, φτάνει να παρουσιασθή με δύο μάρτυρες και τα μεσάνυχτα άσύντιμη μπροστά σ' ένα μοντέρνο πάστορα... Μά και σε πολλές όλες χώρες της Ευρώπης έχουν λημονιστεί πεντάλια τα πάλη έθιμα του γάμου κι' έχουν αντικατασταθεί από μάλιστη έμφαση του γαμπρού και της νύφης μπροστά στον δημιαρχο.

Τα παληά έθιμα ώστος πάλι παρατηθούν σήμερα στις χώρες που διατηρούνται άκαμπη μάλιστη έδημης χαρᾶς και μάλιστης γιορτής και διασκεδάσεις, είχαν όλες ένα βασικό συμβολικό χαρακτήρα που λημονιστήθηκε στην ομηρία, με το περασμα του χρόνου. Άπο απτά λοιπόν τα πανάργατα τα πανάργατα του γάμου ή δέρα απόμενος ως το κυριώτερο σύμβολο της συζητησης πάστορων. Ή θέρα δώμας δέν ήταν πάντα χρυσή, άπως ήταν στην άρχαια Έλλασσα. Ο Πλίνιος αναφέρει ότι στην άρχαια Ρώμη ήταν σύνθετη, γιατί ή σεμνές και φροντιζμές Ρωμαίες άπεργην ώστι στοιχείων με χριστιανή παραστήση. Ο Τερούνιλιανος ώστος μάλιστα δεν θανάτωνται ίσης άρσενων παραστήσεις κι ή παντρεψιμένων φρονδώνταν σιδερένια άρσενων ή σιδερένια δέους μονάχα μέσα στο σάτυ τους. "Οταν έβγαναν έχοντας πηγαίναντας νά κάνουν φιλακές έπισκεψίες, την έβγαζαν και περινόσαν στο δάγκυλο τους μα χρυσή. Τον άρσενων ή τη δέρα λατούν, είπε ήταν από οιδέρο είπε άπω χρυσώφι, ή Ρωμαίες τη φρονδώνταν στον παραμετρό δάκτυλο του άρσενωφον χεριού, γιατί πάστεναν ότι από έκει πέρα περνούσε μάλιστα πού συγκινούντος κατ' ενύδειαν με την παρούσια!..."

Μεγάλη σημασία στούς άρχαιους ρωμαϊκούς γάμους, έπειτα όπως τις θυσίες και τις προσευχές, εδήδετο πάντα στούς οικισμούς. "Αν οι θεοί δεξιεύουν δυνατεία, ο γάμος ή άνεβαλλετο για αρκετό καιρό δέν δεν γινόταν καθάλιον.

"Έπειτα ούτε κι' όποι οι μήνες ήταν κατάλληλοι για παντρολογή. Ο Μάιος έθεωνταν όλες μηνινές για το γάμο κι' ούτε ή κήρει, ούτε ή παρθένες τοιμιδούσαν ν' ανάρρων τη δάδα του Υμενείου. Υπήρχε μάλιστα η παραδόση ότι, δύο άστρασινότερα πάντα καιρό. Ο λαός πάλι είχε και μάλιστα χαρακτηριστική παρουσία που έλεγε : ελλονάκι ή καρές γινώνται παντρεύονται τό Μάρτιο!..."

Ο Ιούνιος όμως ήταν κατάλληλος μήνας για γάμους, μάλιστα από την 13η ήδημα του κατ και πέρα. Η άπλες ήμέρες του θεωρούντο άπορράδες. Υπήρχε ώστοσο μάλιστα έξωσεις: Κατά τις άπορράδες ήμερες μπροστάναν νά παντρευούν ή χήρες, με τό σκοτώ νά κάνουν την τύχη τους ν' άλλαξε...

"Όσο για την άρσενωνάσματα, ήταν συνήθεια νά κρατούν πάντα καιρό. Ο γάμος έπειτα ήταν διο ειδόν : άνδρες, ήποι οι γεννημένοι ήταν άνθρωποι του λαού και πολιτισμού, με την ποινώριθμης θρησκευτικής διαταραχής του, ήποι οι γεννήματοι ήταν από την τάξη των πατριαρκών...

Στη γιορτή του γάμου τα πάντα ήσαν συμβαλλανταν. Τό λειτό πάτερ της νύφης άντιπροσώπευε την άνδριστη και την παρθενεύστη της. Τό βοστονιώντα πλένισμα της, που ήταν καρφωμένο με μια χρυσή καρφίτσα, έδειχνε την ιατραγή της σιγήνων στο ουράνιο. Τό σπερόνι πάλι από λεροβοτάνη που φορούσε στο περάμι της, ήταν τό συμβόλο της γινανθήσεως κι' ή μάλιστη ξόνη που τύλιγε τη μέση της, συμβολίζει την αιδίο της.

Οι γάμοι έκεινη τα χρόνια γινόταν στα ποινικά φράγματα στον οικεανό το οποίο της Αφροδίτης, ο γαμπρός πήρεντας νά πάρει τη νύφη για νά την άνηγνη με μουσικές και με τραγούδια στη συγκρήτη τους στέγη. Μπροστά λοιπόν τραβούσε ή γαμπρός κροτώνατε τη νύφη από τό χερό. Από πάσα παγκάκιανά της γονείς της νύφης με σκαμμένο τό περάμι από τή λάπτη, γιατί έχαναν την κόρη τους... Οι άλλοι συγγενεῖς κρατούσανταν

στά χέρια τους λουλούδια. Διό ιερείς κρατούσαν τό μελι και τό γάλι για την τελετή της θυσίας. Κι' άπαντα σ' ένα χειραψάδι τού τό έσεργαν οι οικάδες, ήσαν τοσούθημένα τα ξόνα των τεσσάρων θυσιών τους πάνταν τού γάμου που προστάτευαν τούς γενοτίμους.

"Η νύφη δώμας δέν περνούσε μονάχη της τό κατώφλι της κατοικίας του γαμπρού. Τη στρώναν στά χέρια τους ή φύλες της, γιατί δεν έπρεπε νά πατήση το κατώφλι που ήταν άφερωφόμενό στην Εστίαδα. Ό γαμπρός πάτερ της έπεσε στην πρόσθαρτος και τές προσέρεψε μά πάρια γεμάτη νερό κι' ένα αναμμένο έύλο από τή φωτιά, δείχνοντας έτοι δη την θεωρία του καλύπτειν τούς πάνταν τους...

Στό συπτάσιο κατάτον οι συνδιπλημόνες έτεναν στήν αρχή τόσα ποτήρια κρασού όσα ήσαν τά γαρύματα πού αποτελούσαν τό ένομα της νύφης. "Έπειτα άπ' από ή νύφη περνούσε στό θάλαμο, συναδενομένη ώτο μά μεγάλη συντροφιά παιδιών που τραγουδούσαν τόν 'Υμένιον. Ό γαμπρός υπέρεπε πάντα τά φώτα, είναχτοιστούσαν παιδιά που έφενγαν για νά τούς μηρύσουν μόνους, και τούς έρριψαν μεριά καρδιά, δείχνοντας έτοι δη την πρήση πειά για πάντα δεινές της νεαπολέων του τρέμοντας..."

Ποιά παλιό έπαυση είναι και τό έθυμο της άρσενης της νύφης από τό γαμπρό. Στή Μοιδοκαία παραδείματος χάριν όλη άρραβωνιαστικός επλέβει πάντα τη νύφη και μ' ένα αίμαξ, στό όποιο έχει ζέψει τησέρεφρα λωραντικά και γρηγορά πλούγα, την πάρνει μεριά από τό χωρό και την κρίνει σ' ένα έσοχοντα σπάτη. "Έπειτα άπ' ένα μήνα, στέλνει ένα μήτρια στήν γονείς της νύφης ότι είναι καλά κι' δη πειμένουν την είναι τους για νά θρύσισουν την ήμέρα του γάμου τους. Ο γάμος δώμας γινεται δύοτερη από παλύν καιρό και στηνθήσαν τόν ίδια ήμέρα που οι άρραβωνιασμένοι στην προστίσια τό δεχτούν και τό δοκιμάσουν, τά κροτίσια έτοιμαπούντο τό ίδιο βράδυ για τό ωλέθριμον.

Σέ πολλές χώρες δώμας της Ευρώπης και ειδικώς στή Γερμανία και στή Σκανδινανίκες χώρες έπιαρετεί η παραδόσης τών προσωρινών άρραβωνιασμάτων. Σ' αντέ τίς χώρες τοις κρίστα κι' ή νέοι άρραβωνιασμένοι με μέτρη έβδομάδα, με τό μήνα ή μέτρη τό χρόνο... Τά Χριστούγεννα στη Νορβηγία γίνονται τά περισσότερα άρραβωνιασμάτα τής χρονιάς. Οι άρραβωνιασμένοι έπειτα είναι ελειτήρερο νά ζούν όπως θέλουν και μάρον διπάντων την παραίσθετη πάρτη παραπλήσιον, πλιγούντων τήν απόρρηση και παντερεύονται νά σημανωνήσουν, χωρίζονταν σάν δινά καλών φύλων κι' έποιμαπούντο για καιρούνγοντας πάλιν άρραβωνιασμένους... Πολλά κροτίσια και πολλοί νέοι άρραβωνιασμένοι μ' από τόν τόρο ζητών και δέκα φρέσκιας δέη την ήμέρα του γάμου τους..."

Σ' όλες χώρες πάλι ιντάσησι τό έθυμο νά γίνονται οι γάμοι με δριμισμένη ήμέρα τής έβδομάδας. Στή Γερμανία ό γάμος γινόταν άλλη στην Τετάρτη τό βράδυ. Στήν Πολωνία πάλι και σημειά άλλη στην Κιριακή. "Οσο για τους Ούγγρους, απότο προτιμούν τό Σαββατοκύριακο. "Έχουν μάλιστα κι' ένα περίεργο έθυμο. "Οη η ημέρα της γιαρίας την πάρεται και στά περιβόλια και στά περιβόλια που μαζεύονται λουλούδια για νά φτιάζονται ένα μεγάλο μπουτέτο για τή νύφη κι' ένα στεφάνι για τό γαμπρό. Τό περίεργο λοιπόν είναι ότι κάθε τόσο άναστενόν ειρωνικά και πεντελικάνε για τή βάση που έχει νά τα θαβετήσει ή νύφη και δεν παραδείνουν νά τή συμβολεύοντας διαφάνες δη επιστρέφονται !..."

Ποιά είναι τώρα ή κατάλληλη ημέρα για τό γάμο; Κάθε χώρα, σ' αντό τό έντημα, έχει και τή διάνεις της συνήθειας. Συνήθως δώμας παραστέται ή έντης διαφοράς: Στήν Αντοτόλη ή κάποιος παπούεται μαρρός και στή Δύση μεγάλος.

Ο Ήσσοβιός διώστοσο συμβούλιον τους δώματα ή κατάλληλη ήλικα για τό γάμον για έναν ένθησης διαφοράς: Στήν Αντοτόλη ή κάποιος παπούεται μαρρός και στή Δύση μεγάλος.

Η ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥΛΑ
(Τής Ε. Κάρντνερ)

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΩΔΑΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤΑ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, καινοτομία)

Τζόουν Κράουφορντ ζελαφρυγγάλιται τὸν τελευταῖνον καιρό, κάνοντας ἀδιάβατον δομικόν κάψθε μέρα, μπροστά στὸ πάνω της. Γιατί πρόσεκται νὰ πάξῃ τὸ ρόλο τῆς πρωταγωνιστριᾶς στὴν κυριαρχούσαν αριθμητική τῆς δάνταντης διενέξειν; οὐπέρεττας εἰναιώνη κήρωσ. Ό ρόλος αυτὸς είνει γραμμένος γιὰ οπωρινό και ἡ Τζόουν Κράουφορντ, θὰ δυσκολεύεται κάποιας, ὕσπειρον νὰ απωρηθεῖ ωπότι τὴν βαθειά πορνή της, στις ἀστυπλήσεις τοῦ φόλου της. Τὸν ἀνδρείαν γύριο στὴν ταυνία αὐτὴ θὰ πάξῃ ὁ πατέρας μιας γνωρίσματος και γόνης της Τζόουν Τζόου-

σύνηγό της και διτί πυρετώνα νύ διατηρήθη. Μόλις δώμα τελεσθεί το γύρωπο της πανίας ή ἔμπνη Μάργια παρέλαβε το σύνηγό της "Εντι Χάλιμαν καὶ πῆγε μαζί του, για νά περάσω μά εδδονάδα στην ἔξοχή. Οι σύνηγοι γύρισαν ήδη από την ἔξοχη εντυχίσμαντα στον νεώπατρο ζευγαράκι, και ή κακές γλώσσες του Χάλιμουντ άποστολίθιαν!..."

Ἡ Ἑσπῆθ Γρητά Νίσσεν καὶ ὁ νέος της σύζυγος Γουέλιντον Χένρι πορφ. ἀποκόμιδαν νὰ καθίσουν, προτού ἀκάμη ἐστόσουν τὴν πρώτη ἐπέτειο τοῦ γάμου τους. Διὰ διαινήγοντος, δῶτας ὑποστηρίξουν καὶ οἱ δύο. Ὁφείλεται στὸ διαυγέσσωτο τοῦ καφετήριος τους.

— Σκάνδαλο στο στούντιο της έταιρας «Pάντε». Ο Σάντο, ο δοσιτομώκος σύνιος που παίζει μαζί με την Μίτση Γκρήν στην ταινία ε'Η Μικρή Όρφανη» Από τη δρμπορέ αξεράνα νύ καταπλαξίη τὸν Όσκαρ, τὸν ώραιο καὶ χαριτωμένο ποντικόν που παίζει στην ταινία ε'Ο Διολογούς τοῦ Κλεόβου τῶν Πιγκουΐνων.

«Ο Δομήνος έγραψε την πινακίδα του:
—Ο Αστάρη είναι ασφαλισμένος για τό σεβαστόν ποσόν τών χιλιων πεντακοσιών δολαρίων, αποφέρει δὲ στὸν κύριον του κέρδος ἐκατόν πεντήνα δολαρίων την θδουάδα, ἐνόςω πατέρι σ' αὐτὴ την τανιά. Φαντασθῆτε λοιπὸν τί τραγωδία ἔν τὸν κατερρόθητε ο... ἀγριόδεκανος Σάντο!...

— Θέλετε κι' ἔναν ἐξωφρενισμό; Νάτος:

→ Ἡ Ξυνθή Θέλημα Τούτης ἔχει τὸ πλατύτερο
τὸ Χόλλυγουντ. Τὸ πλάτος κρεβάτι σ' διάλιπτο
του είναι τοῦτα μέτρα

— Σὲ κάθε ειρηνικού του κρεβατιού δροσεται κι' από ένα τηλέφωνο. Τὸ δὲ τὸ χρησμοποιεῖ οὐ Θεία καὶ τὸ ζῆλο ὁ σύνυγός της Πάτη τετρά Τοῖον ...

— Το πολυπόδερο κειμήλιο των Γάιων Ντυούκοτ, τὸ διοίδιο φυλάξει ὡς κόρην δραμάτου, είναι μια πατητική βούτησα τῶν δοντιών την ώστα είχε γερμανισθεί σύλλογο ή δευτερά Γιαρότα ...

— Ό Ονάιλας Μπήρου έχει ένα περίεργο μέσον για νά καλύπταρδη τους γνωστούς του. "Οταν δημιαδή προσκαλεί κόστος στό από του, μαζί με τις άλλες πλάτες, δέχεται στό γραφικότερο του και μά τάχα, στην όποια μιάσι απίσι ή ίδιως και έκθετε την προσωπική του γνώμη για κάθε ένα άτομο των προσκεκλημένους του. Πολλές φορες δη γνώμη απίσι, κάθε άλλο είναι παρά καλύπτεται. Έν τούτοις οι καλεστεύονται του δὲν δικιάνονται. Πλέονταν τό πάγκας οις δέστειο και γείνεται μέσην καρδιά τους.

— Τὸ φωτιστέρο παιδίον τοῦ Χόλλιγουντ είναι τὸ πορτοφάκι τοῦ Μπέν Λάιον καὶ τῆς Μπενέτη Ντάνιελ, ή μερή Βαρθόλωμο. Ή Βαρθόλωμο — οὗ Μπένας δενώ την φωνάζειν — έχει πάρι τα τάξιμα παλλήλα καὶ τὴν λευκή έπιδεμίδα τῆς απόρεας της καὶ τὰ δραστικογελάτια μάτια τοῦ πατέρα της. Πρό δέον μηρύν, κατὰ τὴν πρότιτη έπειτα τὸ γενεβεῖλον της, ἐκάλεσε στάτη τῆς δια τὰ παιδάκια τῶν ημιοπατῶν τοῦ Χόλλιγουντ, ἀπὸ ἑνὸς μερή τριῶν εἰ τῶν καὶ τοὺς πρόσφερε μποτιτόνια.

— Παρ' ἡδη τῇ δεσμάμε τὴν δοτία ἔχειν ή ἐπαιγεία «Φόξο» για
τὴν νεαρὰ προταγωνίστριά της, τὴν
Κούρτζα Μοντεγκέρο, η μελέχουρη
«Αργεντινή» προτίμησε νά επιστρέψῃ
στὴν σκηνὴν καὶ νά ἐγκατατείνῃ τὴν
θύν· Όù δικανισθή τώρα στὴν
Νέα Υόρκη, σὲ μᾶλλον
επιστρέψουσα

— Ή Ντολορές ντέλ Πίο και ή
Λούπε Βελές. ή διώ μελαχρονές
στά του Χόλιγουντ, έπαντεν ουν μέ
μαναχώραι, μετά την άναχώρηση
της επικάθιτης αντιτάλων των.

— Ή Μαρία Ντάβις έδωσε ένα μεγάλο χορό στο σπίτι της στο Χόλλιγουντ, στέλνοντας οι προσκεκλημένοι ήσαν ίντορεψιμένοι νά παρουσιαστούν ντυμένοι σαν παιδιά. Ή Νόρμα Σήρες περουνιάστηκε μ' ένα φραγκιταλαδούτικα ταφταδένιο κοριτσάτικο φουστανάκι, συνδευμένη από τον σεντογή της τὸν Τζενάκη Τάμπεργκ, ντυμένη σαν ξυρούπα κι υαντιγκ.

'H Γεάνης Μαρλαί

Ο μέγας Ρώσος σκηνοθέτης
της 'Αιγαίουταιρ.